ମେସର୍ସ ନନ୍ଦୀ ନିବେଶ ଏବଂ ଉଦ୍ୟୋଗ

ବନାମ

ଏଲ୍.ଏମ୍. ସରଭମଙ୍ଗଲା

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 24, 2004

[ଅରିଜିତ୍ ପଶାୟତ ଏବଂ ସି.କେ. ଥାକର୍ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ପୁନରୁଦ୍ଧାର ମକଦ୍ଦମା - ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ବିଚାରବିମର୍ଶ ପରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିବାର ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିଆଗଲା - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର ଆଦେଶରେ ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତିକୁ ବିଚାରକୁ ନନେବା - ଅପିଲରେ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା : ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତି ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା କାରଣ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯିବାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଦିଆଯାଇଥିଲା - ତେଣୁ, ନୂତନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ମାମଲାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଛି - ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ - ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ।

ଉତ୍ତରଦାତା-ବାଦୀ ଅପିଲକାରୀ-ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ଏହାର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୁଧ ସହିତ ରାଶି ଆଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ମାଲିମକଦ୍ଦମା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଅପିଲକାରୀ ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ମାମଲା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାର ସ୍ୱେଚ୍ଛାଧୀନତା ସହିତ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରି ନିଆଯାଇଥିଲା । ଅପିଲକାରୀ ନିଜର ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ମୂଳ ରାଶି ଉପରେ ସୁଧ ଦୁଇଗୁଣ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା, ସୁଧ ଉପରେ ସୁଧ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆୟକର ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାଶି କଟାଯାଇ ନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଦିଓ ଆୟକର ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାଶିର ସମାଯୋଜନ କରିବାକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ, ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏହି ଆଇନଗତ ଆଦେଶର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଅପିଲରେ ଅପିଲକାରୀ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଯୁକ୍ତିକୁ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା ।

ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅପିଲକୁ ମଞ୍ଜୁର ଦେଇ ଏବଂ ନୂତନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ମାମଲାଟିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : ଅପିଲକାରୀ-ରାୟ ଗ୍ରହୀତାଙ୍କୁ ଆୟକର ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାଶିର ଏକ ସମାଯୋଜନ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପିଲକାରୀ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦାବି ଥିଲା ଯେ ମୂଳଧନ ଉପରେ ସୁଧ ଦୁଇଗୁଣ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସୁଧ ଉପରେ ସୁଧ

ମଧ୍ୟ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ଏହି ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ସମାଧାନ କରିବା ଉଚିତ ନଥିଲା ଯେ ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନଗତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାର ଉଲଂଘନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଅପିଲକାରୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା ଯେ ମୂଳଧନ ଉପରେ ସୁଧ ଦୁଇଥର ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ ଏବଂ ସୁଧ ଉପରେ ସୁଧ ବାଦୀ-ଡିକ୍ରି-ଦାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 6274/2004 ।

ସି.ଆର.ପି. ସଂଖ୍ୟା 4299/2001ରେ ଥିବା ଆର.ପି. ସଂଖ୍ୟା 804/2002 ରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା 26.3.2003 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏନ୍.ଏଲ୍. ଗଣପତି ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶ୍ରୀ ମିନାକ୍ଷୀ ଭିଜ ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଥାକରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଲୁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ ସି.ଆର୍.ପି. ସଂଖ୍ୟା 4299/2001 ରେ 2002 ଜୁଲାଇ 5 ତାରିଖର ଆଦେଶର ଆଂଶିକ ସମୀକ୍ଷା କରି 26 ମାର୍ଚ୍ଚ, 2003ରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 804/2002 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ମାମଲାର ଏକ ଘଟଣାବହୁଳ ଇତିହାସ ରହିଛି । 1987 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 14 ତାରିଖରେ, ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ମହୀଶୂରର ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଓ.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 460/1987 ରେ ଅପିଲକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ଏହାର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସୁଧ ସହିତ 2,20,000 ଟଙ୍କା ଆଦାୟ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଜୁନ୍ 23, 1989 ରେ, ମହୀଶୂର ସ୍ଥିତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅତିରିକ୍ତ ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ, ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଆଧାରରେ ଉକ୍ତ ମକଦ୍ଦମାରେ ଏକ ରାୟ ପାରିତ କରିଥିଲେ । ତେବେ, ଡିକ୍ରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଉକ୍ତ ମକଦ୍ଦମାର ପକ୍ଷମାନେ ଏକ ମିଳିତ ସ୍ମାରକପତ୍ର ଦାଖଲ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ରାୟ କେବଳ ମୂଳ ରାଶି 2,20,000 ଟଙ୍କା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଉ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡିକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିଚାର ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରଖାଯାଉ । ତଦନୁସାରେ ଜାନୁଆରୀ 6, 1990 ରେ, ମହୀଶୂର ସ୍ଥିତ

ଦ୍ୱିତୀୟ ଅତିରିକ୍ତ ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୂଳ ରାଶି 2,20,000 ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଏକ ଆଂଶିକ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଅତିରିକ୍ତ ସହର ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତି, ମହୀଶୂର, ବିଚାର ପରେ, ଫେବୃଆରୀ 2, 1993 ରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକ ରାୟ ପାରିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଡିକ୍ରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅକ୍ଟୋବର 5, 1993 ରେ, ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ବାଙ୍ଗାଲୋରର ସହର ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ଏହାର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଷ୍ପାଦନ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 1514/1993 ଦାଖଲ କରି ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ନିଷ୍ପାଦନ ମାମଲା ତାରିଖ ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ସୁଧ ସହିତ ମକଦ୍ଦମା ରାଶି 4,22, 269.5 ଟଙ୍କା (ଅର୍ଥାତ୍ 30 ଜୁନ୍, 1979 ରୁ 14 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1987 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଡିକ୍ରି ଅନୁଯାୟୀ 14, 430.95 ଟଙ୍କା କାଟିବା ପରେ, ମୂଳଧନ ବାବଦକୁ 2,20,000 ଟଙ୍କା ଏବଂ ସୁଧ ପାଇଁ 2,02, 269.05 ଟଙ୍କା) । ନିଷ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମୟରେ, ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 6,54,566 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଜାନୁଆରୀ 23, 1999 ରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ନିଷ୍ପାଦନ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 1514/1993 ରେ ଗଣନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ସ୍ମାରକପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେହି ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ଡିକ୍ରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ପାଇଁ 3,72, 204.10 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଉକ୍ତ ସ୍ମାରକପତ୍ରରେ, ଅପିଲକାରୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ, 1979 ମସିହା ଜୁନ ମାସ 30 ତାରିଖ ଠାରୁ 1987 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ 14 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୂଳ ରାଶି 2,20,000 ଟଙ୍କା ଉପରେ ଦୁଇଥର ସୁଧ ଯୋଗ କରି ଏବଂ ସୁଧ ଉପରେ ସୁଧ ଯୋଗ କରି, ଉତ୍ତରଦାତା 4,15, 767.25 ଟଙ୍କା ଅଧିକ ଦାବି କରିଥିଲେ । 1999 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 16 ତାରିଖରେ ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଗଣନାର ସ୍ମାରକପତ୍ରକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ, ଅପିଲକାରୀ ବାଙ୍ଗାଲୋରସ୍ଥିତ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1572/1999 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ 50,000 ଟଙ୍କା ଜମା କରାଯିବାକୁ ନେଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜୁଲାଇ 7, 1999 ରେ ନିଷ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉପରେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଅପିଲକାରୀ ପାଳନ କରିଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅପିଲକାରୀ/ଆଇନସିଦ୍ଧି ଋଣୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତା-ଡିକ୍ରି-ଧାରକଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ମୋଟ ଦେୟ 7,04,566 ଟଙ୍କାରୁ ଉତ୍ତରଦାତା-ଡିକ୍ରି-ଧାରକ ଉକ୍ତ 50,000 ଟଙ୍କା ଉଠାଇଥିଲେ । ଜୁଲାଇ 7, 1999 ରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସି.ଆର୍. ପି. ସଂଖ୍ୟା 1572/1999 ର ଫଏସଲା କରି ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନୂତନ ଭାବେ ଅର୍ଥରାଶି ଗଣନା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ଗଣନାର ସ୍ମାରକପତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଅପିଲକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦେୟ ହେବାକୁ ଥିବା ବଳକା ରାଶି 3,97, 380.41 ଟଙ୍କା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଆପତ୍ତି ସତ୍ତ୍ୱେ, ଗଣନା ସ୍ମାରକୀରେ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 2 ଏବଂ 3 ରେ 4,15, 767.25 ଟଙ୍କାର ଦାବି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଗଷ୍ଟ 27, 1997 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 50,000 ଟଙ୍କାର ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ, ନଭେମ୍ବର 8, 1999 ରେ, ଅପିଲକାରୀ ଡିକ୍ରି ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅତିରିକ୍ତ ଦାୟ ଦର୍ଶାଉଥିବା ଏକ ଗଣନା ସ୍ମାରକପତ୍ର ସହିତ ନିଷ୍ପାଦନ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 1514/1993 ରେ ଲିଖିତ ଯୁକ୍ତି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ସେପ୍ଟେମ୍ବର 14, 2001 ର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଗଣନାର ସ୍ମାରକପତ୍ରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 3,97, 380.81 ଟଙ୍କା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଏଥିରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ, ଅପିଲକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଦେୱାନୀ ପୁନାରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଥିଲେ ଯାହା ସି.ଆର.ପି. ସଂଖ୍ୟା 4299/2001 ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉକ୍ତ ସି.ଆର.ପି. କୁ ଜୁଲାଇ 5, 2002 ତାରିଖର ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ସି.ଆର.ପି. କୁ ଖାରଜ କରାଯିବା ପରେ, ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଷ୍ପାଦନ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 1514/1993 ରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି କୋରଖ କରିବା ପାଇଁ ଅଗଷ୍ଟ 29, 2002 ରେ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ । ସି.ଆର୍.ପି. ସଂଖ୍ୟା 4299/2001 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜୁଲାଇ 5, 2002 ରେ ପାରିତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଅପିଲକାରୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 12737/2003 ଦାଖଲ କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯିବାର ସ୍ୱେଚ୍ଛାଧୀନତା ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେବା କାରଣରୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହାପରେ ଅପିଲକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସି.ଆର୍ ପି. ସଂଖ୍ୟା 4299/2001 ରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 804/2002 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଥିଲା ଯେ :-

(1) ମୂଳଧନ ଉପରେ ସୁଧ ଦୁଇଥର ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା ।

(2) ସୁଧ ଉପରେ ସୁଧ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା, ଏବଂ

(3) ଆୟକର ବାବଦକୁ ପଇଠ କରାଯାଇଥିବା 58,300 ଟଙ୍କା କଟାଯାଇ ନଥିଲା ।

ମାର୍ଚ୍ଚ 26, 2003 ତାରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର ଦେଇଥିଲେ । ସୁଧ ଗଣନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ଅନୁଯାୟୀ ଥିଲା, ତେଣୁ ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ପରିସର ବାହାରକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଆୟକର ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାଶି ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଡିକ୍ରି-ଧାରକ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ଅର୍ଥରାଶିକୁ ଆଦେଶର ଅର୍ଥରାଶିରୁ କାଟିବାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ଅପିଲକାରୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମାଧ୍ୟମରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ ଆଗତ କରିଛନ୍ତି ।

ନନ୍ଦୀ ନିବେଶ ଏବଂ ଉଦ୍ୟୋଗ ବନାମ ଏଲ୍.ଏମ୍. ସରଭମଙ୍ଗଲା [ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଥାକର୍]

ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଏକ ଆଦେଶ ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିବାଦ ଉତ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ଏହା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ମୂଳ ରାଶି ଉପରେ ସୁଧ ଦୁଇଥର ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା; ସୁଧ ଉପରେ ସୁଧ ମଧ୍ୟ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆୟକର ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା 58,300 ଟଙ୍କା ସମାଯୋଜିତ ହୋଇନଥିଲା । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ଓକିଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ସମୟରେ 58,300 ଟଙ୍କାର ସମାଯୋଜନକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୁଇଟି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ଆଇନଗତ ଏବଂ ବୈଧ ଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନରେ ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଓକିଲ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଉପସ୍ଥାପନା ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ-ଆଇନସିଦ୍ଧି ଋଣୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ବିବାଦଗୁଡ଼ିକ ଯଥାର୍ଥ କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦାୟିତ୍ୱ ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସମୀକ୍ଷାର ପରିସର ସୀମିତ ଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରେ ଆଇନ କିମ୍ବା କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତାର କୌଣସି ତ୍ରୁଟି କରିନଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଥିଲା, ଯାହା ଏହି ତଥ୍ୟରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆୟକର ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାଶି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମାଯୋଜନ କାଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ, ଆମ ମତରେ, ଅପିଲଟି ଆଂଶିକ ଭାବରେ ଅନୁମତି ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ । ଅପିଲକାରୀ-ଆଇନସିଦ୍ଧି ଋଣୀଙ୍କୁ 58,300 ଟଙ୍କାର ସମାଯୋଜନ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପିଲକାରୀ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୃଢୋକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ମୂଳଧନ ଉପରେ ସୁଧ ଦୁଇଥର ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସୁଧ ଉପରେ ସୁଧ ମଧ୍ୟ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ଏହି ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନର ଫଏସଲା କରିବା ଉଚିତ ନଥିଲା ଯେ ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନଗତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାର ଉଲଂଘନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆମ ମତରେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ମଧ୍ୟ ଏହା ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଠିକ୍ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅପିଲକାରୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି

ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା ଯେ ମୂଳଧନ ଉପରେ ସୁଧ ଦୁଇଥର ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ ଏବଂ ସୁଧ ଉପରେ ସୁଧ ବାଦୀ-ଡିକ୍ରି ଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡିକ ପାଇଁ, ଆମ ମତରେ, ଅପିଲଟି ଆଂଶିକ ଭାବରେ ମଞ୍ଜୁରୀ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦାବିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିବା ପରିସର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରି ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନୂତନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଏହି ମାମଲାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଛି । ତେବେ, ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

କେ.କେ.ଟି.   ଅପିଲକୁ ଆଂଶିକ ଭାବେ ମଞ୍ଜୁର ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ବୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରଶ୍ମିତା ମୁର୍ମୁ ,

ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ , କଟକ ।